

гій студент не тільки швидко і якісно засвоює матеріал, а й удосконалює навички, які знаходяться на початковому рівні, також розвиває особистість, творчість і креативність.

Метою дослідження є огляд мультимедійних засобів у викладанні іноземної мови.

Висвітлення проблем, пов'язаних з використанням сучасних інформаційних і комп'ютерних технологій у навчальному процесі, розвинуто в роботах учених: Денисової Ж.А., Денисова М.К., Молянинова О.Г., Мадхавана Г. тощо.

Мультимедіа (англ. Multimedia) – це сучасна комп'ютерна *інформаційна технологія*, що дозволяє об'єднати в комп'ютерній системі текст, звук, відео, графічне зображення та анімацію. Використання мультимедіа активізує процес викладання, підвищує інтерес студентів до дисципліни, ефективність навчального процесу, за допомогою цього студент може досягти глибшого розуміння дисципліни.

Істотним недоліком даної форми навчання є необхідність дорогого матеріально-технічного забезпечення, а також додаткові вимоги до кваліфікації викладача.

Мультимедійні засоби включають в себе електронні підручники, презентації Power Point, відеоматеріали, інтерактивні дошки та ін.

Застосування відеоматеріалів дозволяє підвищити ефективність навчального процесу за рахунок ілюстрацій, зміни видів діяльності, переключення уваги, можливість зупинити відео або повернутися на будь-який момент відео. Необхідно висвітлити недоліки відеозанять: високі вимоги до рівня володіння викладачами програмними засобом візуалізації, необхідні додаткові витрати робочого часу на підготовку тощо.

Використання електронних інтерактивних дошок спонукає до творчості студента, підвищує мотивацію, підвищує активність студентів, потрібну інформацію можна побачити на дошці, в той час як викладач її просто пояснює. Суттєвим недоліком є вартість цього приладдя.

Висновком може слугувати те, що застосування мультимедійних технологій, таких як: електронні підручники, презентації Power Point, відеоматеріали, електронні інтерактивні дошки, сприяє легкості засвоєння матеріалу, виділенню найголовнішого серед великої кількості інформації, аналізу певної проблематики, вдосконаленню навичок роботи з комп'ютером, покращує сприйняття нової інформації за допомогою використання зображення, звуку, дає можливість передачі більшого обсягу інформації, розвитку творчості, креативності. А це надалі дозволить студенту ефективніше засвоювати матеріал, представлений упродовж навчального року, таким чином впливаючи на якість освіти у ВНЗ України.

Література

1. Madhavaiah G., Nagaraju Ch. And Peter S. Innovative Methods in Teaching English Language and Communication Skills//IJSRR – 2013. – №2. – С. 141-145
2. Ребенок В.М., Рубець М.М. Використання сучасних комп'ютерних технологій в процесі професійного навчання // Вісник ЧДПУ. – Чернігів: Вид. центр ЧДПУ. – 2016. – №117. – С. 238–240.
3. Трубочанінова К.А., Корольова Н.А., Ковтун І.В. Впровадження у навчальний процес сучасних технологій навчання та сучасних технічних засобів // ІКСЗТ – 2014. – №4. – С. 27.
4. Денисова Ж. А. Мультимедийная презентация языкового материала как методический прием / Ж. А. Денисова, М. К. Денисов // Иностранные языки в школе. – 2008. – №3. – С. 20–27.

*Петренко І. П., к.е.н.,
старший викладач кафедри інвестиційної діяльності*

ПРАВО ВИБОРУ СТУДЕНТОМ ВАРІАТИВНИХ ЗАВДАНЬ ЯК ФОРМА ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ

У контексті філософської науки індивідуалізацію можна розглядати як «процес і результат суміщення соціальних вимог, очікувань, норм, цінностей, виявлення особистісних та ділових якостей, що необхідні для ефективного виконання соціальної ролі, із специфікою потреб, властивостей та стимулів діяльності індивідів» [1; с. 680]. Застосування даного підходу у навчанні має за мету забезпечення переходу студента до самовизначення як особистості і як майбутнього фахівця. На наше переконання, досягти цієї мети можна, перш за все, давши студентам можливість реалізувати одне з головних прав людини – право вибору.

Розглядаючи вибір як стадію волі, що має на увазі селекцію однієї з двох або більше альтернатив, можна говорити, що в університеті студентам надано право обирати для виконання індивідуальні завдання. Мова йде про перелік таких видів навчальних робіт, як написання есе, аналітичний огляд наукових публікацій, участь у науковій конференції, проведення польового

дослідження тощо, серед яких на альтернативній основі відбувається відбір одного-двох завдань, що на думку самого студента найбільше відповідають його здібностям і можливостям. Також дотримання права вибору у ході виконання даного виду навчальної діяльності забезпечується варіативністю тем і напрямків дослідження у межах обраного завдання.

Проте ми усвідомлюємо, що такий підхід до представлення та виконання індивідуальних завдань не можуть повною мірою забезпечити реалізацію студентом свого права вибору. Причиною є порядок визначення тематики наукових і дослідницьких робіт, яка, як правило, є заздалегідь сформованою викладачем.

З одного боку, це полегшує процес вибору проблематики дослідження для студентів, які мають схильність уникати додаткових викликів у процесі навчання і прагнуть працювати над темою, що є для них добре знайомою і зрозумілою. Водночас ті студенти, які володіють значним потенціалом і мають за мету розширити власні професійні горизонти, відчувають психологічний дискомфорт. Адже «якщо ви обмежуєте свій вибір лише тим, що здається можливим і розумним, ви виключаєте себе з того, що ви дійсно хочете, а все, що залишилося в стороні, – це компроміс» [2; с. 171].

Таким чином, лишаячи студента можливості самостійно обирати тему для виконання того чи іншого різновиду індивідуальної роботи в рамках окремих наук і дисциплін, викладачі примушують його йти на компроміс із особистими прагненнями та баченням свого професійного майбутнього.

У зв'язку із викладеним, пропонуємо включити у робочі програми тезу про те, що студент має право самостійно обрати та запропонувати тему індивідуального завдання, якщо її немає у наведеному переліку. Зрозуміло, що й тут не можна уникнути певних обмежень, адже тему варто узгодити із викладачем на предмет відповідності її змісту науки чи дисципліни. Проте сам факт самостійного прийняття рішення студентом щодо напрямку дослідження сприятиме формуванню його особистісних орієнтирів.

Література

1. Подольська Є. А. Філософія: Підручник для студ. вузів / Є. А. Подольська, – К. : Центр навчальної літ., 2006, – 703 с.
2. Фритц Р. Путь наименьшего сопротивления / Роберт Фритц ; пер. с англ. Марии Сухотиной и Светланы Кировой. – М. : Манн, Иванов и Фербер, 2015. – 288 с.

*Погорелова І.С., к.і.н.,
доцент кафедри політичної історії*

ІГРОВІ МЕТОДИ АКТИВІЗАЦІЇ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ У КОНТЕКСТІ СТУДОЦЕНТРИЗМУ

Розвиток успішної країни можливий за умови самореалізації її громадян, адже їх життєвий успіх і обумовлює національний прогрес. Традиційна система навчання, що спрямована лише на передачу знань, умінь і навичок від викладача до студента не може забезпечити повноцінний розвиток особистості, не відповідає модерному соціальному замовленню, яке визначається потребою суспільства в людині, здатній до самостійних, відповідальних, ініціативних, творчих дій, з критичним мисленням, котра кваліфіковано розв'язує проблемні питання. Сьогодення вимагає підготовки саме таких членів суспільства.

З огляду на це, закономірним є популярність і значимість концепції студентоцентрованого навчання у постіндустріальному світі, в основі якої результати навчання та досягнення студента. В українському просторі вищої освіти теж зростає актуальність впровадження студентоцентризму (навчання і організація освітнього процесу, орієнтоване на особистість, потреби студента, створення сприятливих умов для його навчання) [1]. Згідно концепції, сучасний студент є активним учасником освітнього процесу, зростає роль його самостійного навчання (під керівництвом викладача, роль якого переосмислюється: він є партнером у процесі навчання, а не носієм готового знання), що призводить до збільшення самостійності і відповідальності студента. Як досягти цієї мети? Використання нових нетрадиційних методів, форм, засобів навчання та освітніх інновацій, що спрямовані на стимулювання самостійної творчо-пошукової діяльності студентів дозволять втілювати у дійсність концепцію студентоцентризму.

Одним із методів активізації процесу необхідно відзначити ігрові методи (ділові, рольові ігри, ігрові вправи та проектування тощо). Ігри розвивають інтелектуальні, моральні, вольові, емоцій-